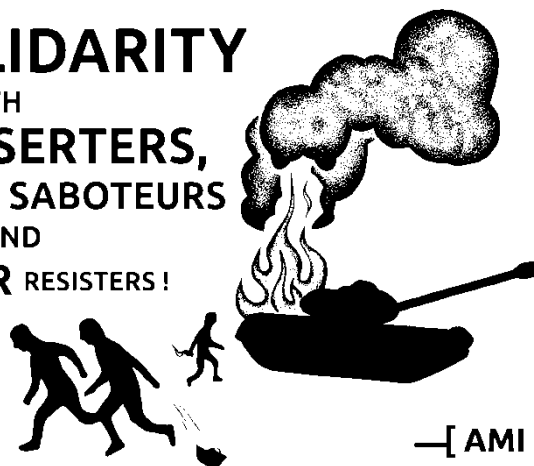

Έκκληση: Ημέρες Διεθνούς Αλληλεγγύης Με Τους Λιποτάκτες

Ο πόλεμος στην Ουκρανία συνεχίζεται με όλες του τις αρνητικές συνέπειες για μεγάλο μέρος του κόσμου. Συνεχίζονται όμως επίσης και οι πράξεις λιποταξίας και αποφυγής της στράτευσης, οι οποίες, εάν διαδοθούν ευρέως, θα μπορούσαν να οδηγήσουν στο τέλος του πολέμου. Ως εκ τούτου, αναρχικοί από την περιοχή της Κεντρικής Ευρώπης δημοσιεύουν αυτό το κάλεσμα για να οργανώσουν κινήσεις ενεργής υποστήριξης στους λιποτάκτες. Όπου κι αν ζούμε, ας οργανώνουμε μέρα παρά μέρα, μια μέρα διεθνούς εργατικής αλληλεγγύης και αντίστασης στον πόλεμο. Ας οργανωθούμε σε χώρους εργασίας, σχολεία και δρόμους για να ενισχύσουμε την επιρροή των λιποταξιών. Ας αγωνιστούμε για αξιοπρεπείς συνθήκες [διαβίωσης] για όλους όσοι αρνούνται να υπηρετήσουν ως τροφή για κανόνια στον ενδοϊμπεριαλιστικό πόλεμο.

**SOLIDARITY
WITH
DESERTERS,
SABOTEURS
AND
WAR RESISTERS!**

—[AMI]

Τουλάχιστον 200.000 άνθρωποι εγκαταλείπουν τη Ρωσία για να γλιτώσουν από την επιστράτευση του Πούτιν και δεκάδες χιλιάδες άλλοι αποφεύγουν την επιστράτευση στην Ουκρανία. Παρόλα αυτά, ορισμένες φωνές ισχυρίζονται ότι «ο αριθμός των λιποτακτών είναι τόσο αμελητέος που είναι περιέργο ακόμα και να κάνουμε λόγο για αυτόν». Πρέπει ν' αντιταχθούμε σ' αυτές τις κυνικές απόπειρες να καταστούν «αόρατοι» οι άνθρωποι που επιλέγουν να μην υπηρετήσουν στο στρατό, να λιποτακτήσουν ή να μεταναστεύσουν για πολιτικούς λόγους. Οι φωνές τους πρέπει να ακουστούν και πρέπει να τους δοθεί έμπρακτη βοήθεια.

Οι αντιπολεμικοί λόγοι δεν έχουν ακόμη την ανατρεπτική δύναμη που απαιτείται για να σταματήσουν τον πόλεμο, γι' αυτό είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν συνθήκες που να διευκολύνουν όσους σκέφτονται την λιποταξία, ώστε να περάσουν από τη σκέψη στη δράση. Δεν τίθεται θέμα να σταθούμε στην πρώτη γραμμή μεταξύ των αρμάτων μάχης των δύο στρατών και να νομίσουμε ότι αυτό θα κάνει τους στρατιώτες να καταθέσουν τα όπλα. Το ζήτημα είναι να επιτευχθούν σε διεθνές επίπεδο τέτοιες συνθήκες που να διασφαλίζουν ότι οι λιποτάκτες μπορούν με ασφάλεια να λιποτακτήσουν και να ζήσουν σε άλλη χώρα χωρίς τον κίνδυνο δίωξης και κοινωνικού στιγματισμού.

Όπως έχουν τα πράγματα σήμερα, όσοι αντιτίθενται στον πόλεμο στη Ρωσία και την Ουκρανία δεν έχουν να πάνε σχεδόν πουθενά. Είναι παγιδευμένοι μέσα στα εθνικά σύνορα από τις κυβερνήσεις «τους», ενώ οι γειτονικές χώρες αρνούνται να τους δεχτούν και να τους παρέχουν αξιοπρεπείς υλικές συνθήκες ζωής. Εάν οι επιλογές των ανθρώπων παραμείνουν περιορισμένες στο «είτε να αναγκαστούν να υπηρετήσουν

στον στρατό» ή «να αντιμετωπίσουν διώξεις», δύσκολα μπορούμε να περιμένουμε την αύξηση των λιποταξιών. Είναι απαραίτητο να επιτευχθεί το άνοιγμα των συνόρων όχι μόνο για τους άμαχους πρόσφυγες, αλλά και για τους λιποτάκτες από τους στρατούς και στις δύο πλευρές της γραμμής του πολέμου. Αυτό ακριβώς είναι που μπορεί να περιορίσει σημαντικά τη δυναμική του πολέμου.

Αλλά αυτό δεν θα γίνει ποτέ μέσα από διαπραγματεύσεις με τις διάφορες κυβερνήσεις που δεν είναι παρά τα τοπικά τσιράκια του κράτους του παγκόσμιου κεφαλαίου, ούτε θα γίνει με ένα σοσιαλδημοκρατικό κάλεσμα να «κάνουμε παραχωρήσεις στον τομέα της μεταναστευτικής πολιτικής». Το μόνο μας όπλο για εμάς τους προλετάρους, είναι η ταξική πάλη, είναι η κινητοποίηση στους δρόμους, είναι το σαμποτάρισμα της οικονομίας και η άμεση δράση ενάντια στον διαρκή πόλεμο... Τότε, και μόνο τότε, η φοβισμένη άρχουσα τάξη θα αναγκαστεί να υποχωρήσει, γεγονός που ποτέ δεν θα αποτελέσει για εμάς τον τελικό στόχο του αγώνα, αλλά μόνο μια στιγμή από την οποία θα πρέπει να ξεκινήσουν νέες επιθέσεις ενάντια στο σύνολο αυτού του κόσμου της μιζέριας και του πολέμου...

Εξάλλου, οι διακηρύξεις των πολιτικών που επικρίνουν την επιθετικότητα του ρωσικού στρατού είναι υποκριτικές, αφού αρνούνται να παρέχουν υλική βοήθεια σε άτομα που αρνούνται να υπηρετήσουν στον στρατό. Και επίσης, γιατί και πώς να ενεργήσουν διαφορετικά, αυτοί οι άξιοι εκπρόσωποι της αστικής τάξης!; Είναι απαραίτητο να σταθούμε με συνέπεια απέναντι και στους εισβολείς του Πούτιν και στους πολιτικούς άλλων χωρών που, μέσω των πολιτικών τους, επιτρέπουν στον στρατό να διατηρήσει το πολεμικό του δυναμικό. Οι κυβερνήσεις των χωρών στις οποίες ζούμε είναι αυτές που ουσιαστικά δυσκολεύουν την λιποταξία, και ως εκ τούτου συμβάλλουν στη συνέχιση του πολέμου.

Όσοι ενδιαφέρονται να σώσουν ζωές θα έπρεπε να σκέφτονται πώς να αποδυναμώσουν το αξιόμαχο των στρατών, πώς να απομακρύνουν τους στρατιώτες από την πρώτη γραμμή, πώς να τους κάνουν να απειθαρχήσουν, πώς να τους παρακινήσουν να χρησιμοποιήσουν τα όπλα τους εναντίον εκείνων που τους αναγκάζουν να πάνε στον πόλεμο. Ας το σκεφτούμε αυτό και ας οργανώσουμε άμεσες δράσεις που θα μετατρέψουν αυτές τις σκέψεις σε συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Μερικοί αναρχικοί από την περιοχή της Κεντρικής Ευρώπης (Νοέμβριος 2022)

Πηγή στα Τσεχικά: <https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2022/11/18/vyzva-dny-mezinarodni-solidarity-s-dezertery/>

Αγγλική μετάφραση: The Friends of the Class War <https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2022/09/12/appeal-days-of-international-solidarity-with-deserters/>

Ανταρσίες στον Ρωσικό στρατό

«Το ερώτημα δεν είναι πώς ένας χαοτικός και εξεγερμένος άμαχος πληθυσμός μπορεί να αναμετρηθεί και να κερδίσει τους καλά οργανωμένους, πειθαρχημένους στρατούς

του καπιταλιστικού κράτους σε ανοιχτή μάχη, αλλά πώς ένα μαζικό κίνημα μπορεί να παραλύσει το αξιόμαχο του στρατού εκ των έσω και να επιφέρει την κατάρρευση και τη διάλυση των ενόπλων δυνάμεων του κράτους».

– [Harass the Brass](#)

Σε όλους τους πολέμους, αργά ή γρήγορα εμφανίζονται τάσεις λιποταξίας, δολιοφθορές διαφόρων ειδών και ανταρσίες. Τα κίνητρα όσων παίρνουν μέρος σε αυτές μπορεί να είναι ποικίλα και ενίοτε αρκετά αντιφατικά. Σε κάθε περίπτωση, αυτές οι δράσεις αποτελούν πάντα μια σημαντική συμβολή στην υπονόμευση των ενόπλων δυνάμεων του Κράτους, η οποία εξασθενεί τη δυνατότητα του στρατού να διεξάγει πόλεμο.

Παρά την προπαγάνδα υπέρ του καθεστώτος και υπέρ του πολέμου, διαδίδονται πληροφορίες για το χαμηλό ηθικό των στρατιωτών του Ρωσικού στρατού. Οι στρατιώτες αρνούνται να ακολουθήσουν διαταγές, λιποτακτούν και οργανώνουν ανταρσίες.

Στην περιοχή του Ulyanovsk, για παράδειγμα, περισσότεροι από 100 επιστρατευμένοι άνδρες έκαναν ανταρσία στις 2 Νοεμβρίου 2022. Η εξέγερση στο κέντρο εκπαίδευσης αναφέρθηκε από το αντιπολιτευόμενο κανάλι ειδήσεων Serditaya Chuvashia (Angry Chuvashia), σύμφωνα με το οποίο περισσότεροι από 100 στρατιώτες αρνήθηκαν να αναχωρήσουν για την Ουκρανία.

«Αρνούμαστε να πάρουμε μέρος στην ειδική στρατιωτική επιχείρηση και θα αγωνιστούμε για δικαιοσύνη μέχρι να λάβουμε τα χρήματα που υποσχέθηκε η κυβέρνηση μας με επικεφαλής τον Ρώσο πρόεδρο! [...] Γιατί να πολεμήσουμε για αυτό το κράτος και να αφήσουμε τις οικογένειές μας χωρίς υποστήριξη;» Υπάρχουν επίσης και πιο πεζές δηλώσεις του τύπου «Μας έχουν γαμήσει».

Η εξέγερση καταπνίγηκε από τα MAT (OMON στα ρωσικά) και τα στρατεύματα της Εθνοφρουράς, που υπάγονται άμεσα στον Πρόεδρο Πούτιν. Μερικοί στρατιώτες συνελήφθησαν από τη στρατιωτική αστυνομία. Επίσης σφραγίστηκαν όλα τα οπλοστάσια στο σημείο. Όλοι όσοι κρατούνταν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης φέρεται να αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς κατηγορία και ολόκληρη η μονάδα πήρε άδεια να επιστρέψει σπίτι της για δύο ημέρες.

Μια άλλη ανταρσία επιστρατευμένων ανδρών σημειώθηκε στο Kazan. Οι επιστρατευμένοι στη βάση εκπαίδευσης διαμαρτυρήθηκαν για τις συνθήκες που έπρεπε να υπομείνουν. Τους δόθηκαν σκουριασμένα αυτόματα τουφέκια, καθόλου νερό ή φαγητό, παρά μόνο μερικά καυσόξυλα. Ένας αξιωματικός ήρθε να διαπραγματευτεί με τους στρατιώτες. Ωστόσο, γρήγορα τράπηκε σε φυγή λόγω απειλών για βία.

Διέρρευσε επίσης μια επιστολή στην οποία οι Ρώσοι πεζοναύτες κατηγορούσαν τον Βλαντιμίρ Πούτιν ότι τους οδηγεί στη σφαγή. Κατηγόρησαν τον Πούτιν ότι τους συμπεριφέρεται σαν «κρέας» και κατηγόρησαν τους στρατηγούς ότι τους χρησιμοποιούν σαν «τροφή για τα κανόνια». Έχοντας πεσμένο ηθικό, οι στρατιώτες ισχυρίζονται επίσης ότι οι διοικητές συγκαλύπτουν το χάος στο Donetsk και υποβαθμίζουν τον αριθμό των θυμάτων από φόβο μήπως θεωρηθούν υπεύθυνοι.

Η επιστολή εμφανίστηκε ενώ ξέσπαγε μια ανταρσία στις ρωσικές ένοπλες δυνάμεις, κατά τη διάρκεια της οποίας 2.000 επιστρατευμένοι περικύκλωσαν τον στρατηγό Kirill Kulakov φωνάζοντάς του θυμωμένα «Φύγε από εδώ!», «Ντροπή σου» και «Κάτω το καθεστώς [του Πούτιν]!». .

Σε κάποια στιγμή κατά τη διάρκεια της εξέγερσης, ο διοικητής ακούστηκε να λέει: «Σας απαντάω στις ερωτήσεις σας...». Αλλά ένας από τους εξαγριωμένους επιστρατευμένους φώναξε: «Γαμημένη στρατηγέ, ξέρεις που μας στέλνεις».

Μια από τις ανταρσίες των Ρώσων στρατιωτών οδήγησε ακόμη και στον θάνατο ενός συνταγματάρχη που φέρεται ότι πατήθηκε σκόπιμα από ένα τανκ που οδηγούσαν υφιστάμενοί του. Το περιστατικό αναφέρεται από το *Politico* και άλλα μέσα ενημέρωσης. Σύμφωνα με αυτές τις πηγές λοιπόν, ο Ρώσος συνταγματάρχης Yuri Medvedev πέθανε σε νοσοκομείο της Λευκορωσίας αφού έπεσε θύμα ανταρσίας των υφισταμένων του. Σύμφωνα με το *Politico*, οι Ρώσοι στρατιώτες είχαν εξαντλήσει την υπομονή τους με τον διοικητή που τους είχε οδηγήσει στο θάνατο.

Παρά τον πολλαπλασιασμό των ανταρσιών, οι Ρώσοι στρατιώτες εξακολουθούν να παρουσιάζονται στερεοτυπικά από πολλούς ως φανατικοί υποστηρικτές του καθεστώτος Πούτιν. Αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Παρόλο που διαρρέονται πληροφορίες για στρατιώτες που αρνούνται να πειθαρχήσουν, ελάχιστοι πόροι διατίθενται στη δικτύωση ή την πρακτική υποστήριξη λιποταξιών, δολιοφθορών και ανταρσιών. Εφόσον υπάρχουν αμέτρητες πρωτοβουλίες για την υποστήριξη αμάχων προσφύγων, θα έπρεπε να υπάρχουν αρκετές και για την παροχή υποστήριξης στους λιποτάκτες.

Αγγλική μετάφραση: The Friends of the Class War

Πηγή στα Τσεχικά: <https://antimilitarismus.noblogs.org/post/2022/11/09/vzpoury-v-ruske-armade/>

Αναδημοσιεύθηκε στον ιστότοπο της κομμουνιστικής ομάδας Tridni Valka

<https://www.autistici.org/tridnivalka/antimilitarismus-appeal-days-of-international-solidarity-with-deserters/>